

در این سرفصل همچنین می‌خوانید:

۲۳ رجال سیاسی در راند آخر

۲۵ از دخل و خرج تا سیاست خارجی

۲۶ رقابت برای ریاست

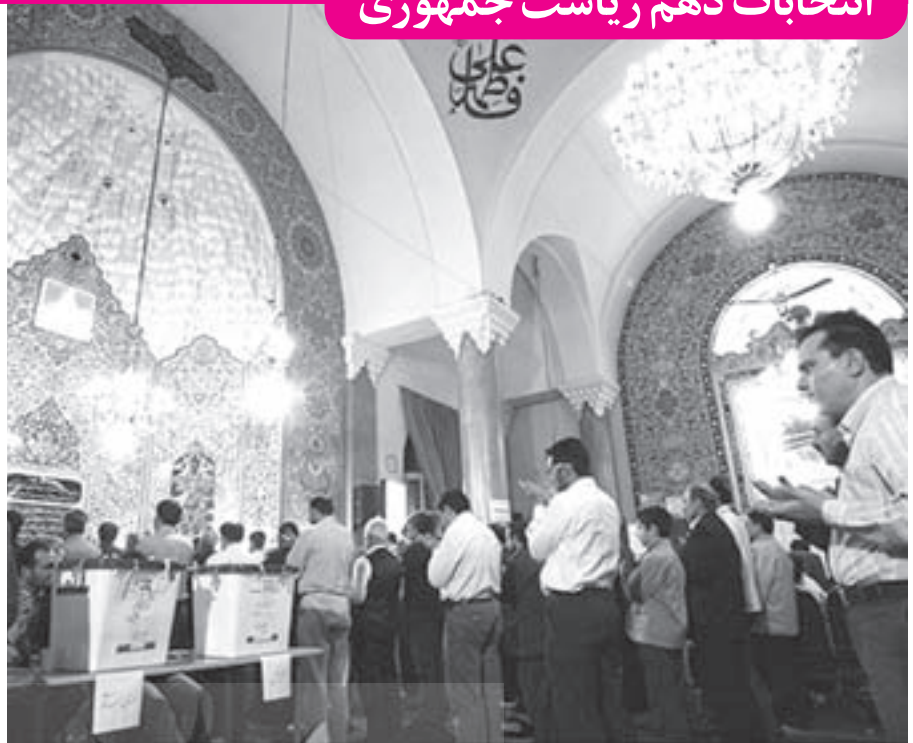
۲۷ مشارکت مردمی و آرای خاموش

۲۸ برای تغییر آمده‌ایم

۲۹ بیکاری و سفارش!

۳۰ احتمالات انتخاباتی و مزیت نامزدها

۳۱ شاخص‌های اقتصادی دولت‌های ۲۷ سال گذشته

انتخاب ۸۸

در انتظار مردی برای اقتصاد ایران

آنها هزینه‌های عمرانی دولت را بالغ بر ۶۳ درصد افزایش خواهد داد. بر این اساس، ارایه برنامه‌های اقتصادی، به دور از برنامه‌های کلیشه‌ای ادوار گذشته، برای بهبود و توسعه کشور حایز اهمیت است. البته کسری بودجه در یک دوران رکود فراگیر، سیاستی قابل تأمل است.

از شعار تا عمل

اما کاندیداهای دولت دهم چه برنامه‌هایی را می‌توانند در جهت کنترل و بهبود اوضاع اقتصادی جامعه، سرفصل شعارهای انتخاباتی خود قرار دهند؟ به طور حتم، ارایه راه‌حل‌های کارشناسی شده برای حل مشکل کمبود نقدینگی و سیاست‌های معقول پولی از مهمترین شعارهایی است که می‌تواند نظر کارشناسان اقتصادی و مدیران صنعتی را به خود جلب نماید. تعیین نرخ بهره بانکی بر اساس ضریبی از تورم جامعه که بر اساس پیش‌بینی هیأت چشم‌انداز ماهنامه «اقتصاد ایران»، متجاوز از ۲۰ درصد در سال جاری خواهد بود، تصمیمی درست و سرنوشت‌ساز در کنار دیگر برنامه‌های اقتصادی کاندیداهای ریاست جمهوری دهم خواهد بود؛ گرچه کاهش توأمان تورم و نرخ بهره اولویت خواهد داشت. به واقع با اتخاذ این تصمیم و اعمال نرخ بهره بر اساس ضریبی از تورم، می‌توان به دو هدف دست یافت: هدف اول، افزایش سپرده‌های بانکی و به تبع آن رشد سرمایه‌گذاری و تولید در کشور و هدف دوم، کنترل حجم نقدینگی است که بر اساس گزارش واحد تحقیقات ماهنامه «اقتصاد ایران»، به طور مدام از سال ۶۰ تاکنون با رشدهای غیرمنطقی روبه‌رو بوده است.

مسائل اقتصادی، اجتماعی، سیاست داخلی و بین‌الملل، عمده چالش‌های پیش روی رییس‌جمهور دهم نظام جمهوری اسلامی ایران می‌باشند.

رکود تورمی اقتصاد ایران، چالش انگیزترین مسأله حاضر است و علیرغم درآمدهای افسانه‌ای حاصل از فروش نفت خام - به خصوص در ۴ سال گذشته - به دلیل مخارج بسیار بالای جاری دولت - که تا قسمتی برای رفع تحریم‌ها صورت گرفت - عملاً پشتوانه مالی و ارزی مناسبی برای اداره کشور در سال پیش‌رو وجود ندارد. با این پیش‌درآمد کوتاه، می‌باید به بررسی شرایطی بپردازیم که در آن رییس‌جمهور آینده - که مدت کمی هم تا انتخاب وی باقی مانده - لازم است زمان و انرژی بسیار زیادی را برای پایان دادن شرایط سخت حاصل از اوضاع اقتصادی کشور هزینه نماید.

برنامه‌های اقتصادی کاندیدها

مشکلاتی که رییس‌جمهور دهم با آن روبه‌رو است، راهکارها و برنامه‌هایی را می‌طلبند که هر یک از آنها، سرنوشت اقتصادی کشور را تعیین خواهند کرد. از مهمترین مسائلی که کاندیداهای دولت دهم می‌باید برنامه‌ای مناسب برای رفع آن ارایه نمایند، مشکل کسری بودجه دولت در سال جاری و ادوار آتی است. بر اساس پیش‌بینی کارشناسان واحد تحقیقات ماهنامه «اقتصاد ایران»، کسری بودجه دولت در سال جاری، رقمی بالغ بر ۱۶۸ هزار و ۲۸۲ میلیارد ریال خواهد بود؛ رقمی که کم و بیش از سال‌های اول انقلاب و به خصوص پس از جنگ با رشدی تصاعدی روبه‌رو بوده است. اما کاهش شدید درآمدهای نفتی، مهمترین معضل دولت بعدی است. وقوع بحران مالی و به تبع آن کاهش تقاضای انرژی، منجر به کاهش شدید درآمدهای نفتی دولت نسبت به درآمدهای ۸۷ خواهد شد که این امر دست رییس‌جمهور دهم را در اجرای طرح‌های عمرانی سال ۸۸ و البته ۸۹ تا حدی خواهد بست؛ طرح‌هایی که اجرای

دوره ۴ ساله گذشته بهترین فرصت‌ها را برای بهبود اوضاع اقتصادی کشور فراهم آورده بود؛ فرصت‌هایی که از بُعد درآمدی می‌توانست علاوه بر آن که زمینه‌ساز رشد و اعتلای فرصت‌های از دست رفته کشور در گذشته باشد، در راستای اهداف از پیش تعیین شده و برنامه‌های کارشناسانه‌ای که از گذشته به یادگار مانده بود، بتواند بسترساز حرکت‌های آتی کشور شود. ولی آن طور که باید و شاید، در سال‌های گذشته این وضعیت به وجود نیامد و حتی از بُعد اقتصادی، بسیاری از دستاوردهای کشور نیز به چالش

مالیات و یارانه

سیاست مالیاتی همیشه در کشورمان مغفول قرار گرفته است. در حال حاضر، عجیب نیست اگر دولت برای فرار از رکود مالیات‌ها را کاهش دهد. البته در بلندمدت و از دیدگاه ساختاری مسئله متفاوت است. یکی از مهمترین اجزای درآمدی و مخارجی دولت، مالیات‌ها و یارانه‌ها می‌باشند. مالیات‌های مستقیم که در بسیاری از کشورها بیش از ۷۰ درصد از درآمد دولت را تشکیل می‌دهند، در ایران تقریباً نادیده انگاشته شده‌اند. نظامی مبتنی بر دموکراسی تکامل یافته است که دولت در برابر ملت پاسخگو باشد و پاسخگویی دولت بر میزان وام‌داری آن از مردم باز می‌گردد. اتکا به درآمدهای نفتی، پاسخگویی دولت را به مردم زیر سؤال برده و دست دولت را نیز در هدر دادن منابع و ذخایر نسل‌های آتی باز گذاشته است؛ در حالی که ابزار واقعی اقتصادی و سیاسی که در حقیقت حق مسلم مردم هر کشور است مالیات می‌باشد. اگرچه مالیات در نگاه اول نوعی هزینه برای مردم محسوب می‌شود، اما در یک نظام دموکراتیک، مالیات می‌تواند ابزار حساب‌کشی دولت و وسیله تأمین مالی هزینه‌ها و اسباب ذخیره نفت برای نسل‌های آینده این مرز و بوم باشد. در این راستا دولت جدید باید با اهتمام بیشتر بر این مقوله، مواردی چون جامعیت و فراگیری مالیات‌ها، تنوع پایه‌های مالیاتی و عدالت مالیاتی را مورد توجه قرار دهد و ضمن اثبات صداقت و شفافیت خود در عمل، بتواند اعتماد عموم مردم را به این مقوله مهم جلب نماید.

تعامل با بین‌الملل

در سیاست خارجی، برنامه‌های اقتصادی و سیاسی کاندیداها در جهت تعامل با اقتصادهای پیشرفته دنیا از مهمترین ارکان تأثیرگذار بر انتخاب عمومی خواهد بود. لازم است با توجه به مزیت‌های کشور، به این نکته توجه کرد که می‌توان از طریق تعامل با دیگر اقتصادهای جهان، شرایط را برای ظهور این مزیت‌ها فراهم کرد. روان‌سازی قوانین تجارت آزاد و آسان نمودن راه‌های ورود سرمایه به کشور از مهمترین تدابیر پیش‌رو برای حرکت به سمت اقتصادی توسعه یافته می‌باشد. در این راستا و بر اساس گزارش واحد تحقیقات ماهنامه «اقتصاد ایران»، تراز حساب سرمایه کشور که در سال ۶۰ برابر با ۲ هزار و ۶۹ میلیون دلار بوده است - و البته همواره در نوسان بوده - به رقم منفی ۱۲ هزار و ۵۳۷ میلیون دلار در سال ۸۶ رسیده است.

بررسی اتخاذ سیاست‌های مناسب در برقراری ارتباط با کشورهای پیشرفته دنیا بر اساس منافع ملی کشورمان و پایداری جمهوری اسلامی ایران فرصتی مناسب تلقی می‌شود که می‌تواند به قطع تحریم‌های یک طرفه بین‌المللی و مردم جامعه بی‌همتای ایرانی را به سرمنزل مقصود برساند.

تولید و کارآفرینی

طبیعتاً حمایت از کارآفرینان و سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی که یقیناً به حل مشکل بیکاری کشور - که هدفمان کاهش آن تا مرز ۷ درصد در سال ۹۴ می‌باشد - می‌انجامد، از دیگر اهداف کاندیداها انتخابی خواهد بود. در این خصوص، ارایه راهکارهای مناسب و عملی در جهت رفع بیکاری جوانان تحصیلکرده - که هر ساله شدت بیشتری می‌یابد - از مهمترین فعالیت‌های

معرفی نامزدهای انتخابات و دیدگاه‌های اقتصادی آنها

رجال سیاسی در راند آخر

کاندیداها در زمان تبلیغات و صد البته عمل به آن بعد از پیروزی در انتخابات می‌باشد.

در نهایت، ارایه برنامه‌های عملی - و البته منطبق بر اصول و مبانی علم اقتصاد - و تطابق آن با شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جامعه، فارغ از هر گونه بزرگ‌نمایی و اغراق در جهت جذب اذهان عمومی، مسایلی هستند که کاندیداها ریاست دولت دهم می‌باید به آن توجه ویژه‌ای داشته باشند. ■

گزارش ماهنامه «اقتصاد ایران» از برنامه‌های اقتصادی کاندیداها در دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری با معرفی آنان

دکتر محمود احمدی‌نژاد

محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهور کنونی، در سال ۳۵ در شهرستان گرمسار به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات مقدماتی و پایان دوره متوسطه در مدارس تهران، با کسب رتبه ۱۳۰ در کنکور سراسری در رشته مهندس عمران دانشگاه علم و صنعت پذیرفته شد و در سال ۷۶ موفق به دریافت دکترای مهندسی و برنامه‌ریزی حمل‌ونقل و ترافیک گردید. احمدی‌نژاد پس از شروع جنگ تحمیلی تا سال ۶۴ در فعالیت‌های پشتیبانی منطقه فعال بود. وی در سال ۶۵ داوطلبانه به تیپ ویژه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی پیوست و پس از عملیات کرکوک، به عنوان مسؤل مهندسی رزمی لشکر ۶ ویژه سپاه و مسؤل ستاد جنگ استان‌های غربی کشور به خدمت ادامه داد. وی ۴ سال به عنوان معاون و فرماندار ماکو و خوی، ۲ سال به عنوان استاندار اردبیل و ۲ سال به عنوان شهردار تهران فعالیت کرده و در سال ۸۴ رئیس‌جمهور ایران شد.

دیدگاه‌های اقتصادی

دکتر محمود احمدی‌نژاد، قریب به ۴ سال است که بر مسند ریاست جمهوری تکیه کرده است. وی با حجم عظیمی از برنامه‌ها که هر کدام، جزیی از اهداف اقتصادی وی برای تداوم دوره ۴ ساله جدید می‌باشد پا به عرصه انتخابات گذاشته است. اجرای طرح تحول اقتصادی که پایه‌ریزی آن در سال ۸۷ صورت پذیرفت از مهمترین برنامه‌هایی است که دولت نهم در صدد است تا اجرای آن را در دوره ۴ ساله آتی محقق نماید. در این میان، طرح «هدفمند کردن یارانه‌ها» که جزو طرح ۷ گانه رئیس‌جمهور فعلی می‌باشد - که البته بحث‌های بسیاری را در آخرین روزهای سال گذشته به همراه داشت - از اصلی‌ترین برنامه‌های اقتصادی دکتر محمود احمدی‌نژاد است. به علاوه، ادامه فعالیت‌های دکتر احمدی‌نژاد برای تمرکززدایی در جهت آباد نمودن

سایر شهرها و استان‌ها، از دیگر اهداف اقتصادی - اجتماعی رئیس‌جمهور فعلی در صورت پیروزی مجدد در انتخابات دهم خواهد بود.

مهندس میرحسین موسوی

مهندس میرحسین موسوی خامنه، پنجمین نخست‌وزیر جمهوری اسلامی است. او پس از محمد رضا مهدوی‌کنی که در پی شهادت رجایی و باهنر به سمت نخست‌وزیری توسط امام (ره) منصوب شده بود، به نخست‌وزیری انتخاب گردید و در دوران جنگ نخست‌وزیر ایران بود. او متولد ۱۳۲۰ در خامنه آذربایجان است و در سال ۴۸ از دانشگاه ملی آن زمان (شهید بهشتی کنونی) در مقطع کارشناسی ارشد رشته معماری تحصیل نموده و از سال ۵۸ تا کنون عضو شورای انقلاب فرهنگی است. مهندس میرحسین